

Vedkommende, der ville lide mest ved, at Garnisonen tages fra dem. Det vil jo være et Savn for enkelte af disse Byer. Et Par af dem, Nyborg og Fredericia, ere jo i Virkeligheden kun det, de ere som Byer betragtede, paa Grundlag af, at de have været Garnisonsbyer i en Række af Aar. De ville lide derunder, og det er i Virkeligheden ret sørgeligt, om de skulde komme til at lide større Tab. Jeg henstiller derfor dette Spørgsmaal til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse.

Der er saa kun nogle ganske enkelte Forslag, som jeg skal tillade mig at omtale. Nr. 68, der er stillet af det samme Flertal, som har stillet det forannævnte Forslag, gaar ud paa, at de af Søværnets værnepligtige, som, naar der ikke længer er Brug for dem i Søværnet, gaa over til Fæstningsartilleriet, altsaa i Fremtiden til Kystartilleriet, skulde kunne indkaldes til Øvelse i 6 Dage en Gang i Løbet af det 6te—8de Værnepligtsaar. Disse Folk ere jo oplærte ved Marinen og have ikke noget Kendskab til Forholdene paa Landbefæstningen og navnlig Søbefæstningen, hvor de nærmest høre hjemme. For at de i det hele taget skulde kunne være brugbare, vil det derfor være ønskeligt, at de faa den Øvelse, som denne korte Genindkaldelse kan give dem. Dette ere vi gaaede ind paa, uaftet det, efter hvad der er oplyst, vil koste ca. 5,000 Kr. om Aaret.

Ændringsforslagene Nr. 113 og 115 gaa ud paa en Forøgelse af Hærens Stamheste. Man har ment det ønskeligt, at der skulde anskaffes 40 Heste mere for hvert Linierement og 60 for hvert blandet Rytterregiment. Ogsaa det vil jo koste Penge. Man har ment — det er udtalt i Bemærkningerne til disse Ændringsforslag —, at et tilsvarende Beløb skulde kunne bespares ved, at Foderpengene for de udstationerede Tjenesteheste nedsættes. Det kan godt være, at det er saaledes, jeg vil haabe det. Kan man faa udstationeret Hestene billigere, er det jo rimeligt, at man forsøger det. Ogsaa det vil jo forringe Hærlovens Budget. Men jeg er ikke blind for, at det kan være, at det ikke lykkes, og saa betyder denne Anskaffelse jo i Virkeligheden en Merudgift.

Endelig skal jeg nævne Nr. 118, der gaar ud paa, at de to Artilleribatailloner, som særlig anvendes i Landbefæstningen, skulde vedblive at bestaa indtil Fæstningens Desarmering i 1922, og — hvad der jo er en Selvfølge — at den sidste Artilleriafdeling, som foreslaas oprettet, først oprettes til den Tid. Det er maaske nær-

mest en Følge af de midlertidige Bestemmelser, men det er godt, at det ogsaa er udtrykt i Lovforslaget.

Med Hensyn til det næste Lovforslag, Forslaget om Befæstningsanlæg, har jeg ogsaa nogle Bemærkninger at gøre. Der er kun stillet faa Ændringsforslag. Den højtærede Forsvarsminister har jo gjort Rede ogsaa for de væsentligste af disse, navnlig det, som gaar ud paa, at Fæstningen skal nedlægges i Aaret 1922, senest inden den 31. Marts 1922. Det er jo et Forhold, som har stor Betydning, og som er en Del af den Overenskomst mellem Venstregrupperne, paa Grundlag af hvilken det nuværende Ministerium er dannet. Jeg er forberedt paa, at man vil gøre denne Udsættelse paa $3\frac{1}{4}$ Aar i Forhold til det tidligere foreslaaede til noget stort. Jeg ser nu ikke rettere, end at det er ret relativt, og jeg kan ikke se, at en Forlængelse af Fristen for Opretholdelsen af Københavns Befæstning med $3\frac{1}{4}$ Aar i Virkeligheden betyder det, jeg ved, man fra anden Side lægger i det — jeg skal for Resten straks komme tilbage dertil — nemlig, at den er udskudt i det uvisse, og at man vil beholde Befæstningen. Ændringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa, at der skal aarlig anvendes det samme Beløb til Vedligeholdelse som hidtil, har Forsvarsministeren omtalt. Dette Beløb er jo, naar Administrationsudgifterne medregnes, godt 51,000 Kr. — Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at der skal oprettes en Ekspropriationskommission, naar man faar Brug for Arealer til Anlæg af de kommende Befæstningsanlæg. Jeg anbefaler disse Ændringsforslag, som ere stillede af Ministeren og tiltraadte dels af et Mindretal, dels af Flertallet.

Under Nr. 1 er der stillet et Ændringsforslag af Højremindretallet. Jeg skal ikke omtale det nu, da jeg helst vil høre, hvad der fra den Side bliver sagt om dette Forslag.

Der er endvidere stillet et Ændringsforslag af et Mindretal, de Radikale og Socialdemokraterne. Heller ikke dette skulde jeg inklade mig paa at omtale, dersom der ikke til dette Forslag var knyttet nogle Bemærkninger — jeg skal slet ikke omtale Realiteten, Folkeafstemningen — af en saadan Art, at jeg ikke synes, jeg ret godt kan lade være at omtale dem. Det er et Aktstykke, som fortjener Opmærksomhed. Der fremsættes i det ikke saa faa Paastand og Overdrivelser, som jeg synes, det vil være rigtigt allerede paa dette Tidspunkt at paatale. For det